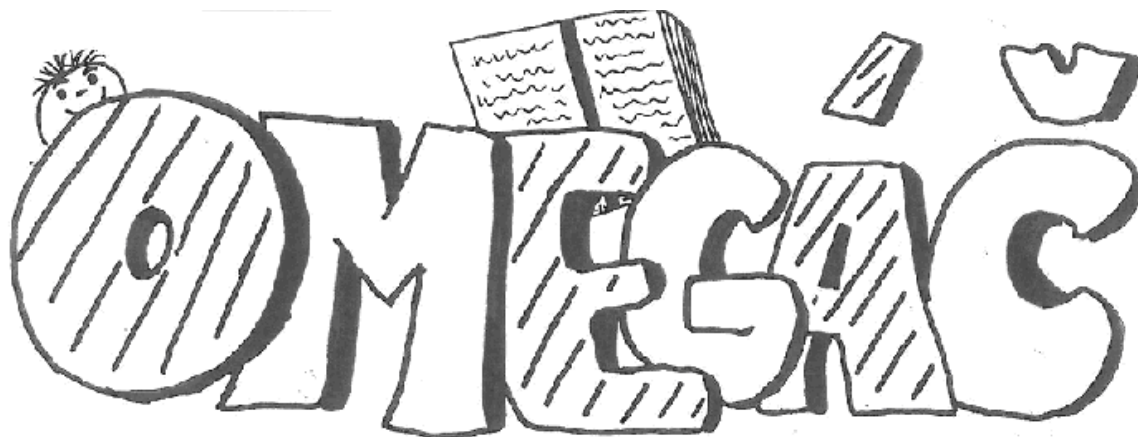

**Speciální cinkací číslo školního časopisu
prosinec 2011**

Naše školní redakce pro Vás připravila vánoční číslo, ve kterém si budete moci přečíst spoustu zajímavého:

jako vždy se dozvíte o tom, co se dělo na naší škole v předchozích měsících

máme pro Vás několik příběhů a kouzelných pohádek

také povídání o zimě a vánočních zvycích

a nezapomněli jsme ani na křížovky a hádanky

Přejeme Vám klidné čtení

AKCE NAŠÍ ŠKOLY

Vybrali jsme několik zpráv o událostech, které se uskutečnily v naší škole v předchozích měsících říjnu a listopadu.

Škoda Mladá Boleslav

Na den 12. října pro nás, žáky devátých a osmých tříd, naši pedagogové připravili dlouho očekávaný výlet do Škody v Mladé Boleslavi. Na programu byla prohlídka muzea, dále pak krátký film o vývoji firmy Laurin a Klement (později Škoda) a také prohlídka pár desítek aut, která se vyráběla v minulosti. A pak asi nejvíce očekávaná prohlídka celého závodu a pásové výroby. Když jsme tohle všechno viděli, vyfotili, prozkoumali, byl čas odjezdu. Ručičky na hodinkách totiž ukazovaly půl třetí. Někteří z nás zaplakali nad žemlovkou ve školní jídelně, a tak se náš kantorský sbor rozhodl, že nám to vynahradí zastávkou u některé restaurace s rychlým občerstvením. Když jsme přijeli na Dobříš, rozešli jsme se jako po každém správném výletu.

Honza Máša 9.A

Malé granty

Ve čtvrtek 20. 10. 2011 proběhlo závěrečné vyhodnocení Malých grantů pod záštitou města Dobříše. Sešli jsme se v klubu Biják. Naši školu zastupovaly tři skupiny s projekty: Hrátky s přírodou (Beranová E., Hrubá K., Velebilová T.), Hrou k poznání (Jindrák J., Růžička J., Šedivý J.) a Dáš si (Krákorová T., Souček M.). Starosta města všem realizačním

týmům poděkoval za odvedenou práci. Po té jednotlivé týmy představily svoje realizované projekty, poukázaly na jejich přínos pro cílové skupiny. Doufáme, že i v tomto školním roce se některé z projektů uskuteční znovu.

Ing. Hadamovská Jitka

Florbalový turnaj 9.11., 4. a 5. ročník, Příbram

Ve středu jsme vyrazili s chlapci 4. a 5. ročníků na florbalový turnaj - okresní finále. Ve třech skupinách se hrálo systémem 4 + 1 a zápas se hrál deset minut. V naší skupině jsme narazili na tvrdý odpor všech soupeřů a v posledním zápasu jsme prohráli se sportovní školou Březové Hory. Ve skupině jsme se umístili na druhém místě! Gratulujeme žákům k jejich výkonům.

Sestava:

5.A - Beran Jakub (brána), Fabián Ondřej, Kvapil Jakub, Nohel Petr, Novobílský Petr, Kolačný Daniel, Mirčev Marek, 5.B - Hošek Zdeněk, 5.C - Tůma Adam, 4.A - Hadamovský Jiří, Brajer Jakub, Škodný Pavel, Hrbek Marek, 4.B - Pavlíček Tomáš, 4.C - Moravec Dominik

Mgr. Ciboch Michal

Přírodovědný klokan

Ve středu 19. 10. 2011 proběhla na naší škole soutěž „Přírodovědný klokan“. Žáci 8. a 9. tříd soutěžili ve znalostech z matematiky, fyziky, přírodopisu a zeměpisu. Nejlépe si vedli žáci 9. A. Na třetím místě se umístil Jan Jindrák, o **1. místo** se podělil **Josef Růžička a Jiří Šedivý**. Vítězům gratulujeme, ostatním děkujeme za účast.

Ing. Hadamovská Jitka

Florbalový turnaj - region 8. a 9. ročník, Nový Knín

V pátek chlapci naší školy po napínavém zápase o první místo zvítězili a přivezli jsme z Nového Knína **1. místo**.

Chlapcům za předvedené výkony

GRATULUJEME!!!

Mgr. Ciboch Michal

Na návštěvě v dobříšských školkách

Stalo se již tradicí naší školy v měsíci listopadu navštěvovat dobříšské mateřské školky. Do každé mateřské školky jdou vždy ti prvňáčci, kteří tam chodili. Paní učitelky ze školky se s dětmi vždy velice vítají, obdivují co už umí, jak vyrostly, zaspívají si s nimi a zavzpomínají, co s nimi zažily. Děti si mohou pohrát se svými kamarády. Zjišťují, co v „jejich“ školce je nového, obdivují nové hračky, ale vracet se zpět již nechtějí.

Prvňáčci zároveň předají předškolákům zvací dopisy na akci Hrajeme si na školu, pozvánku na Vánoční cinkání, na Den otevřených dveří a na zápis do prvních tříd, který bude 19. a 20. ledna ve všech dobříšských základních školách.

Mgr. E. Cacková

Projektový den OČMU

Dne 18. listopadu se pro žáky 2. stupně uskutečnil projektový den Ochrana člověka za mimořádných událostí. Žáci 5. až 8. ročníku si pod vedením spolužáků z 9. ročníku zkusili například zabalit evakuační balíček, nahlásit mimořádnou událost a poskytnout první pomoc zraněnému.

Děkujeme všem asistentům z 9. tříd za pomoc při organizaci této akce.

Mgr. Kateřina Sobotková

Hrajeme si na školu I.

24. listopadu přišli budoucí prvňáčci s rodiči na první setkání do naší školy. Hráli jsme si na školu v tělocvičně. Děti si zaspívaly, zatancovaly, rozcvičily se a pak už na ně čekala opičí dráha - jízda zručnosti, florbalová a basketbalová střelba na cíl, přeskok a seskok do peřin, ale i sjezd po lavičce.

15. prosince se uskuteční druhé setkání, které bude zaměřeno výtvarně a hudebně. Zároveň zveme rodiče na krátkou informativní schůzku s panem ředitelem.

Mgr. Eva Cacková

Protože k vánoční době patří pohádky a nejrůznější kouzelné příběhy, také jsme jich několik napsali. Na následujících stránkách si ty naše můžete právě teď přečíst. Doufáme, že se vám budou líbit.

Jak se zrodil obr

Sedlákovi a hospodyně se jednoho dne narodil chlapeček. Pojmenovali ho Kuliferda. Kuliferda byl malý, protože vůbec nerostl. A když Kuliferdovi bylo dvanáct let, byl pořád malý chlapec.

Jednoho dne poslala maminka Kuliferdu na trh, aby prodal pletené šály, rukavice a svetry, které maminka upletla. Kuliferda tedy šel. Jak tak jde, objevila se před ním postava.

„Kdo jsi?“ zaptal se Kuliferda. Postava odpověděla: „Já jsem kouzelný dědeček a koukám, že jsi nějak malý.“

„Ano, to jsem. Ale není nikdo, kdo by mi mohl pomoci.“

Dědečkovi bylo Kuliferdy líto a řekl mu: „Tady máš chléb. Když si každý den kousek uždíbeš, tak vyrosteš o deset centimetrů.“

Kuliferda poděkoval a jako svůj dík dal dědečkovi upletené věci, které měl prodat.

Hned jak přišel domů, kousek si uždíbl a vyrostl o deset centimetrů. Každý den Kuliferda ukusoval chléb, takže za jeden měsíc vyrostl o tři sta deset centimetrů, a tak se z něho stal obr.

Jednoho dne se vydal do světa hledat si manželku. Vešel do jedné vesnice, kde žili samí obři. Našel si tam obryni Marušku a oženil se s ní. Kuliferda s Maruškou měli tři děti. Ty se jmenovaly Orča, Vilík a Langoš.

Sára Zemanová, 6. C

Popletený příběh

Byl jednou jeden chytrý a statečný mládenec. A protože by pilný, výborně se učil. Jednoho dne se rozhodl, že se vydá do světa. Ve světě potkal mnoho špinavých, chytrých, pilných a pomalých lidí. Viděl i krále zahálet nebo královnu plakat.

Šel se krále zeptat, proč pláčou a zahálejí. Král s královnou mládenci odpověděli, že jejich jediná dcerka se ztratila, když trhala jahody. Mládenec se vydal princeznu hledat. Šel přes hory a řeky, až došel k opuštěnému hradu. Vešel dovnitř a slyšel, jak spolu mluví dva hlasy. Šel za hlasy a spatřil krásnou, chytrou a uplakanou princeznu. Ten druhý hlas patřil zlému, starému a špinavému čaroději. Mládenec žádal čaroděje, aby princeznu pustil. Čaroděj proměnil princeznu v ptáčka a řekl: „Vyber si princeznu.“ A jak to čaroděj dořekl, objevilo se mnoho ptáčků, krásných, zlatých, ale jeden byl šedý. „Chci toho šedého,“ řekl mládenec. Protože si myslel, že asi nebude obyčejný, když je jediný. Čaroděj se rozhněval a proměnil se v prach. Princezna mládenci děkovala. Král a královna rozhodli, že bude svatba. Mládenec si vzal princeznu za ženu a měli spoustu dětiček.

Sára Zemanová, 6. C

Pohádka o křečkovi

Byl jednou jeden křeček a ten byl strašně nenasytný. Pořád něco jedl. Jednoho dne se tak moc přejedl, že si připadal jako balón nebo, jako by snědl nejmíň tisíc toastů, které měl tak rád, nebo i jiných pochoutek. A tak křeček nejedl jeden den, druhý, třetí, ale čtvrtý den ráno si naopak přidal, jako kdyby nejedl měsíc. Podle své libosti si dal další toasty, a pak mu bylo už celkem dobře.

Ale když šel křeček v pondělí do školy, všichni se mu smáli, protože byl strašně tlustý, ani se pořádně nevešel do lavice. Tak ubíhal jeden den po druhém a pořád to bylo stejné. A tak, když byl víkend, křeček se rozhodl, že to změní

a bude hubený. Řekl si v duchu, že se změní, ale napřed se na to vyspí. A tak šel křeček spát. Ve snu se mu zdálo, že mu nějaký hlas říká, že se může změnit, ale musí jít po mapě, kterou má uloženou pod postýlku. Druhý den nemyslel křeček na nic jiného, než na to, jak se změnit a jít za hlasem ze snu.

Křeček už ani nevnímal narážky. Hned po škole běžel domů, vzal si svou mapu, kterou měl pod postelí, a vydal se po ní. Nejdříve ho zavedla do města Šprtihlavů a pak přes řeku Krkovici. Šel různými cestami, přes louky, pole, lesní i polní cesty a nakonec došel do Franknštajnových vodopádů. Ale křeček nevěděl jak dál. Stál a vyhlížel, kde by to mělo být.

Najednou opět slyší hlas, překročí vodu, vstoupí do jeskyně a tam uvidí skřítku. Diví se a mluví na něho: „Nevíš, co tady mám udělat?“ Skřítek se rozchechtal, pokrčil rameny a pomalu odešel. Křeček se tomu podivil. Pomyslel si, že to vše je jen sen a začal plakat. Když v tom uslyšel hlas, který mu říká, že to sen není a aby se vydal cestu, kterou odešel skřítek. A tak se křeček sebral a statečně šel.

Najednou uviděl skřítku, ale ten se pouze zasmál a utekl. Křeček, celý nedočkavý, se za ním rozběhl a skřítek se najednou zastavil. Začal křečkovi ukazovat znakovou řeč. Čistě náhodou je ve škole znaková řeč povinná, a tak mu křeček rozuměl. Skřítek mu říkal, aby šel za ním, že mu ukáže, kde se může změnit. Ukázal bahenní koupel, křeček se tomu divil, ale vlezl tam, protože byl netrpělivý. A najednou to okolo něj začalo bublat a on se celý scvrkl a byl jako proutek. Řekl skřítkovi, že je to ještě horší než předtím a že je ke všemu ještě špinavý.

Skřítek mu ukázal, že je tam také blátivá lázeň, ale ta je na ztloustnutí, a tak do ní křeček vlezl. Skřítek mu po chvíli řekl, aby vylezl, ale křeček byl stejný, jako když přišel. A tak si křeček řekl, že se srovná s tím, jaký je, ale bude držet bobří dietu, ta pro něj bude nejučinnější.

Křeček se vrátil domů a začal dietu držet. A ve škole ho začali brát takového, jaký je. A tak se křeček se sebou spokojil a byl rád, že zažil takové dobrodružství.

Tři nerozlučné postavy ☺

Víte, jak vznikla zimní trojce anděl, svatý Mikuláš a čert? Jednou v pekle, když čerti už nevěděli, co budou dělat a říkali si, že by to chtělo nějakou prácičku, na to jedna hodná čertice Káča navrhla: „A co kdybychom se sešli s anděly, už je tomu pětadvacet let, co jsme je neviděli!“

Ale lucifer povídá: „Fůůůj, blázníš Káčo, a nechceš to dát dohromady dokonce i s Mikulášem?“ Ostatní čerti se jenom smějí.

Káča se nedá a povídá: „No i tak by to šlo ☺, nemyslíte?“

Lucifer: „Moje nejdražší dcerunko, nezbláznila ses!? Asi tě musím poslat nahoru někoho strašit, aby sis vzpomněla, že jsi ČERT!!!“

„No inu, tak dobrá, půjdu a taky se už nemusím vrátit!“

Lucifer popadá dech: „Pojd' sem, hned se vrat!“

Pozdě, Káča vzala kouzelný plášť a šup, už je nahoře na zemi a pomyslí si, že nejdříve se musí hodit do gala, jinak by se jí lidé báli. A hned pak půjde najít anděly a svatého Mikuláše ☺

Kačenka si koupí nové džíny a tričko, také si dojde k holiči.

Ale ten se jenom diví: „Ale, ale, slečno, nechci nic říkat, ale co s těmi rohy, co to je?“ ptá se kadeřník, „a vůbec, odkud jste?“

A Kačenka jen pokorně odpoví, že ze zdola a kadeřník zapiští „Čéééert!“

Ona odejde se smutkem a řekne zaklínadlo: „Rohy sem, ocas tam, at' zmizí teď!“

Když rohy a ocas zmizely, Kačenka se vrátila ke kadeřníkovi a povídá: „No inu, asi se vám něco zdálo.“

Když Kačenka vypadala normálně řekla si, že se poptá, že tady určitě někdo bude vědět, kde sežene schody do nebe k andělům a k sv. Mikuláši.

A tak se ptá na všech možných místech, ale nikde nepochodí.

A to už se do ní dává zima, brrrr. Ale najdou vidí padat hvězdu a pomyslí si, pamatuji, jak mi sv. Petr na srazu před patnácti lety říkal, že když padá hvězda, at' si něco přeje. Kačenka si přeje, aby tady byly schody do nebe. Ale nic se nestane. Když v tom si všimne, jak na určitých místech padá zlatý sníh. Padá a padá až k velkému bílému domu.

Kačenka otevře dveře a tam vidí sto zlatých schodů, jde a jde, až dojde k nebeské bráně a tam sedí sv. Petr a sype zlatý sníh. Sype a sype a Káča mu povídá: „Já už jsem tady, můžete přestat sypat.“

„To jsem se lekl,“ povídá sv. Petr a poplácá ji po tváři. „To abys věděla, že když padá hvězda, tak si něco přeje.“

„Já už vím. A pustíte mě dovnitř? Chtěla bych se setkat s anděly.“ „Tak tedy?“ podívá se sv. Petr a otevře bránu.

První koho Kačenka potká je sv. Mikuláš a diví se jí, copak tady dělá.

„Stýskalo se mi,“ řekne Kačenka.

„Ty asi něco potřebuješ, čerti sem k nám nechodí, protože se jim stýská.“

„Káča se zastydí: „No, máte pravdu, v pekle už je nuda a mě napadlo, jestli neuděláme zase nějaký sraz.“

„To bychom mohli,“ odpoví jí sv. Mikuláš.

Ale najednou oba uslyší chrastit řetězy. „Táta jde, panenka skákavá!“

„Tak to bychom to setkání udělali hned.“ A sv. Mikuláš už svolává anděly. A sám lucifer už bručí a křičí na Káču, že přišlo celé peklo a že si to s ní ještě vyřídí.

Když se všichni sejdou v nebeském sále,
Kačenka promluví: „Přála bych si, aby na moje narozeniny 5. prosince společně chodil jeden anděl, čert a sv. Mikuláš, který má hned druhý den svátek. Vždy by se sešli a chodili po domech a hodným dětem by dávali sladkosti.“

Lucifer nejdřív dělá drahoty, ale nakonec svolí, takže s tím všichni souhlasí a podají si ruce ☺

A hned 5. prosince se sejde Sv. Mikuláš, andílek a čert a všechny děti dostanou sladkosti až na zlobivého Pepu, toho si čerti rovnou odnesou, ale jenom jako, nakonec vše dobře dopadne ☺

Kristýna Cinklová ☺ ♥

O sněhové vločce a o hvězdičce z nebe

Byly Vánoce a tuhá zima a tu z nebe spadla sněhová vločka. Byla jiná než všechny ostatní, měla oči, ruce a nohy. Najednou, o pár minut déle, spadla z oblohy hvězdička.

Hvězdičce i vločce byla zima a trásly se. Šly sněhem až najednou obě dvě uviděly, jak v dálce svítí světýlko. Byla to malá chaloupka, ve které žila holčička jménem Anička. Byla to malá hodná holčička a měla krásné blond'até vlasy a modré oči. Měla moc ráda Vánoce, ale měla nemocnou maminku a tatínek byl na dlouhé cestě, aby vydělal nějaké peníze.

Hvězdička a vločka slušně zakleply a Anička jim pootevřela, aby dovnitř nevlítla zima. Anička jim řekla, že má nemocnou maminku a jestli by jí nepomohly maminku vyléčit. Hvězdička se zamyslela a nakonec z ní vypadlo, že zná starou čarodějnici, která zná hodně dobře černou magii a ta, že by jim mohla pomoci.

Druhý den ráno přijel tatínek, aby se o maminku staral. Tak se tedy druhý den sbalily a vyšly. Bylo ráno a nebyla taková vánice jako včera večer. Šly tuhým sněhem. Šly a šly, až hvězdička uviděla místo, kde naposledy s čarodějnící mluvila. Došla tam a rozhlížela se, jestli někde čarodějnici neuvidí. Když si myslela, že je všechno ztraceno, všimla si cedule, na které bylo napsáno „Na prodej“ a vedle ní značka „Domov čarodějnice 2 km“.

Tak tedy šly dále podle značky. Najednou uviděly malý domeček obrostlý mechem. Slušně zakleply a stará čarodějnice je zvala dál. Anička jí pověděla, že její maminka je nemocná a čarodějnice na to: „No, víte, já bych vám moc ráda pomohla, ale svým lékem jsem vyléčila jednu nemocnou srnu. Ale vím, jak ho znovu vytvořit. Musíte vystoupat na nejvyšší horu světa a tam najdete strom, na kterém je kouzelné jablko a to musíte utrhnout. Ale pozor, cestou musíte zvládnout nebezpečnou zkoušku. Budou vás pronásledovat čerti z pekla a vražední andílci. Vy je musíte svést na nesprávnou cestu.“

Tak se tedy vydaly. Vypadalo to tam docela strašidelně, ale přesto tam šly. Najednou někde něco prasklo a všechny se vylekaly a najednou je začali honit čerti a vražední andílci. Všechny tři začaly utíkat, až se schovaly za roh a oni prolétli kolem nich. Potom už cesta byla klidná, protože všechno měly za sebou, ale Hvězdička se stejně bála, že se na ně opět někdo vyřítí.

Konečně byly nahoře, utrhly kouzelné jablíčko a mohly se vrátit. Když dorazily k čarodějnici, ta namíchala všechny přísady a honem běžely domů vyléčit maminku. Maminka lektvar vypila, uzdravila se a všichni si hráli šťastně až do smrti.

Míša Sobotková, 5. A

Co se dá dělat, když je zima a sníh?

V zimě jsou krajiny zasněžené bílým sněhem a rybníky jsou pokryty ledem. Na rybnících můžeme bruslit a se sněhem se můžeme koulovat, stavět si sněhuláky, jezdit na bobech, saních, lopatách atd.

V zimě jsou také Vánoce, dostáváme spoustu dárků a máme vánoční prázdniny. V zimě o Vánocích se na naší škole konají nejrůznější programy a výlety pro děti.

Malý kvíz pro děti

Můžeme chodit ..... na zamrzlé	ANO	NE
Když napadne ....., chodíme se	ANO	NE
Když je sníh, chodíme na kopec	ANO	NE
V zimě jsou	ANO	NE
Chodíme na kopce si zajezdit na ....., ..., ...	ANO	NE

Monika Wodniaková, 6. B

Krmení ptáků v zimě

Když začne padat sníh, tak dejte ptáčkům do krmítek nějaké papání například: semínka (slunečnicová a ořechy), lůj a strouhanku.

Nikdy nedávejte ptákům do krmítka: solené jídlo, zbytky od Vánoc, sladké jídlo a chleba.

A ještě nezapomeňte krmítko pověsit 1,5m nad zemí a 2m od stromu, aby na něj neskočila kočka.

Denisa Boženíková, 5. A

Vánoční zvyky

Vánočních zvyků je spousta, mezi nejčastější patří schovávání kapříků šupin pod talíř. Protože lidé věří, že jim šupinka přinese bohatství do příštích let. Mezi další oblíbené zvyky patří pouštění svíček, což znamená, lépe řečeno, vyznačuje to, že komu svíčka déle vydrží, tak bude nejdéle žít. To jsou asi ty nejznámější zvyky.

Pak máme ještě hod střevícem. Pokud střevíc dopadne špičkou ke dveřím, dívka se vdá a odejde z domu, pokud střevíc dopadne naopak dívka zůstane doma.

A nakonec rozkrajování jablíčka, kdo v nich najde hvězdičku, také najde zdraví a štěstí.

Bára Foldynová, 5. B

Vánoce

- Krásné svátky vánoční,
pěknou cestu z půlnoční
Pod stromečkem dárků dosti
pozor však na rybí kosti
Na Silvestra pevný krok
a pak šťastný nový rok
- Hodně štěstí, neboť je krásné
Hodně zdraví, neboť je vzácné
Hodně lásky, neboť je jí málo
a všechno další, co by za to stálo
- Hodně štěstí, co srdce pohladí
rodinu, přátele, co nikdy nezradí
K bohatství krůček
k lásce a štěstí jen skok
hezké svátky a celý příští rok
- Až uslyšíš večer zvoneček, očekávej dáreček
Červená stuha zdobí jej, rychle pro něj utíkej

Miša Sobotková, 5. A

HÁDANKY

1. Zním já chalupníka, co chalupu nikdy neprodá.
2. Kdo mění jméno každý den?
3. Přiletěl obrázek, poseděl, složil se, rozložil a odletěl.
4. Čtyři bratři u stolu, pátý sedí na rohu.
5. Dvě bříška, čtyři ouška.
6. Může být největší a přece projde tou nejmenší dírkou ? Co je to?
7. Střídají se políčka, na nich vidím koníčka. Je to těžké? Ale kdeže, pochopily to i věže.
8. Ráno po čtyřech, odpoledne po dvou, večer po třech.
9. Stojí víla celá bílá, jenom vlasy zelené.
10. Plná školka dětiček a nemají kudy ven.
11. Sama nejím, všechny krmím. ☺

Odpovědi na hádanky najdete na poslední straně časopisu.

Vtipy nakonec ☺

Když máš velkou lednici a chceš do ní dostat slona, co uděláš ?
(Otevřeš lednici, dáš do ní slona, zavřeš lednici.)

A co musíš udělat, když chceš narvat do lednice žirafu ?
(Otevřeš lednici, vyndáš slona, narveš žirafu do lednice a nakonec lednici zavřeš. ☺)

Lev má narozeniny, pozval všechny kamarády, pozval i tebe, ale v cestě ti brání velká řeka s krokodýly. Co uděláš ?????
(V klidu tu řeku přeplaveš, krokodýlové jsou na oslavě, lev přece pozval všechny kamarády ☺)

Už jsou na cestě ☺ ☺ ☺ ☺

